

[Formanden.]

Folketinget, har han ønsket Mødet udsat i 10 Minutter. Jeg skal efterkomme denne Anmodning.

Mødet udsat Kl. 2³⁵.

Mødet genoptaget Kl. 2⁴⁵.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker Socialdemokratiets og det radikale Venstres Ordførere for deres Tilslutning til det Lovforslag, der her foreligger. Derimod er der, saa vidt jeg kan skønne, ikke megen Grund til at takke Oppositionspartiernes Ordførere for deres Stilling til Lovforslaget. Jeg forstod, at Svaret fra de to Partiers Side kort og godt var dette, at man ønskede ikke at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Maaske var der en Nuance i Argumentationen fra Venstres og konservative Side, for saa vidt som maaske Venstreordføreren Afvisning i sin Tone var en Smule mere — jeg maa maaske sige: kynisk, idet den kort og godt gik ud paa, at Partiet Venstre ikke ønsker noget Boligbyggeri her i Landet i Øjeblikket, medens konservative Parti derimod gjorde et venskabeligt Buk overfor Tanken om, at det alligevel var rart, om Byggeriet fortsattes; man kunde blot ikke medvirke til Foranstaltninger fra Statens Side, som søger at fremme det.

Jeg vil gerne knytte nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Venstrepartiet fremkom med. Det ærede Medlem benyttede den Betegnelse om dette Lovforslag, at det drejede sig om Statsfinansiering. Som det ærede Medlem vil vide, har denne Udtalelse intet paa sig. Der findes intet af Statsfinansiering i dette Forslag. Det er et Forsøg paa at skabe en ny Form for, en ny Organisation af Kreditsystemet her i Landet, men stadig gennem den private Finansiering, der sker gennem Køb og Salg af Obligationer.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde dernæst, at han kunde ikke gaa med til Forslaget, fordi der faktisk ikke var Trang til flere Boliger her i Landet, og som det knusende Bevis herfor fremkom han med den Meddelelse, at Antallet af instal-

lerede husvilde i København var gaaet betydeligt ned i Løbet af det sidste Par Aar. Jeg maa rigtignok sige, at hvis det skal være Maalet for, hvorvidt der er Bolignød i et Land eller ikke, om der er saa og saa mange husvilde indlogeret ved offentlig Foranstaltning, vil vi stadig, ogsaa under normale Forhold, have en Tilstand, som er utaalelig baade beskæftigelsesmæssigt set og boligmæssigt set. Det ærede Medlem oplyste, at der fra Grundejerside i København skulde være fremført, at der var 2 000 ledige Lejligheder i Byen. De sidste officielle Oplysninger viser ca. 700, og deraf er kun 400—500 i Størrelsesgruppen 1—4 Værelsers Lejligheder, altsaa de almindelige Beboelseslejligheds Gruppen. Nu er det noget, enhver ved, der kender til de Ting, at i en stor By som København maa man regne med, at der er Bolignød, saa længe der ikke er en Lejlighedsreserve paa i alt Fald op imod 2—3 pCt. Det vil sige, at man overalt i Verden, regner med Bolignød, naar der ikke i en By af Københavns Størrelse findes en Lejlighedsreserve paa i alt Fald 3 000—4 000 Lejligheder. Det er noget, der ligger i Sagens Natur. Der maa til enhver Tid, hvis der ikke skal være et Monopol paa Udlejning af Lejligheder, være en vis Gruppe Lejligheder, der er Genstand for Hovedreparation eller Nyinstallation af en saadan Art, at man ikke kan bo i dem, og selvfølgelig maa der ogsaa af Hensyn til Omflytningen mellem Lejlighederne paa et Marked, der skal være aabent, være en vis Reserve. Nu er Forholdet det, at man ikke fra nogen Side vilde have anset det for andet end normalt og rigtigt, set fra et byggemæssigt Synspunkt, om der her i Byen og ud over Landet i Løbet af det sidste Aar var bygget ganske betydeligt. Hvis ikke de Finansieringsvanskeligheder, der opstod sidste Efteraar, de Forhold, som staar i Forbindelse med hele Kredittens Sammenbrud sidste Efteraar, var kommet, vilde der i Løbet af det Aar, der er gaaet, være opført Tusinder og atter Tusinder af Lejligheder i Danmark, og fra alle Sider, ogsaa fra Venstres Side, vilde man have anset det for ganske normalt. Nu har disse Kreditvanskeligheder medført, at Byggeriet i stort Omfang er standset, og det, der foregaar, naar et Parti nægter at være med til at opretholde et saadant normalt Byggeri, er da ganske simpelt dette, at man benytter Kreditkrisen som et, saa vidt jeg forstaar, kærkomment Middel til at standse netop et normalt Byggeri. Det, Regeringen her gør Forsøg paa, er ikke at opretholde et unormalt, forceret Byggeri, men at opret-